

ad nyt Stk. 6.

Bestemmelsen svarer til den i § 1, sidste Stk. i Lovbekendtgørelse af 22. December 1934 om Laan og Tilskud til Grundforbedring indeholdte Bestemmelse angaaende Fastsettelse af Lønvilkaar for Grundforbedringsarbejder, om hvilken Bestemmelse der efter langvarige politiske Forhandlinger blev opnaaet Enighed.

Den nævnte Bestemmelse i Grundforbedringsloven fastsætter, at Arbejde ved Grundforbedringsarbejder skal vederlægges med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde.

Hvis saadan Overenskomst ikke foreligger, skal Betalingen fastsættes efter Overenskomst mellem de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere, altsaa ved en for det enkelte Arbejde særlig truffet Overenskomst.

Ved Affattelsen af den paa samme Principper hvilende Bestemmelse for Nødhjælpsarbejder har man foretaget nogle redaktionelle Ændringer i Bestemmelsen og har endvidere sidestillet den for en Kommune i Almindelighed gældende Overenskomst med de almindelig gældende Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Endelig har man ment at maatte optage en Tilføjelse om, at der ikke ved den Særoverenskomst, der for det enkelte Nødhjælpsarbejde afsluttes mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere, maa fastsættes højere Sæter end de, der gælder efter almindelig Overenskomst, idet Fastsettelse af saadan højere Løn vilde stride imod et af Formaalene med de særlige Nødhjælpsarbejdsregler: at det stadig bliver af Interesse for Arbejderne at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde.

ad nyt Stk. 7.

De nugældende Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven om Nødhjælpsarbejder indeholder ingen Bestemmelse om Kredsen af de Arbejdere, der fortrinsvis skal antages til Udførelse af Nødhjælpsarbejder; dette er overladt til Administrationen, og det er med Hensyn hertil i Socialministeriets Bekendtgørelse af 27. Februar 1934 om Nødhjælpsarbejder fastsat, at der fortrinsvis skal antages arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse. Da Nødhjælpsarbejdsreglerne indgaar som et Led i Loven om Arbejdsløshedsforsikring og derfor maa antages særlig at tage Sigte paa arbejdsløshedsforsikrede, og da det synes ønskeligt at afgrænse Omraadet for Nødhjælpsarbejder overfor Omraadet for Arbejder, der iværksættes af Kommunerne i Henhold til ovennævnte Lov af 15. December 1934, har man fundet det rimeligt, at Bestemmelsen herom optages i selve Loven.

ad nyt Stk. 8.

Da den ved den sidste Arbejdsløshedslov gennemførte Forhøjelse af Tilskuddet fra 20 til 30 pCt. efter Udvalgets Opfattelse ikke kan anses for tilstrækkelig til at give Kommunerne den fornødne Interesse i at udføre Nødhjælpsarbejder, har man ment at maatte foreslaa en yderligere Forhøjelse af Tilskudsprocenten og har derved taget i Betragtning, at Loven af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter giver Kommunerne Adgang til at faa refunderet Beløb, der gennemsnitlig svarer til 40 pCt. af Arbejdslønnen. I Overensstemmelse hermed foreslaas Tilskudsprocenten forhøjet indtil 40 pCt., saaledes at det overlades til Arbejdsudvalget at fastsætte Tilskuddets Størrelse i det enkelte Tilfælde.

Den hittidige Dobbelt-Angivelse dels af et absolut Beløb pr. Dag, dels af en Tilskudsprocent, anser man for overflødig og foreslaar derfor, at Tilskuddet alene fastsættes som en vis Procentdel af Lønnen.

ad nyt Stk. 9.

Den foreslaaede Bestemmelse erstatter Bestemmelserne i den nugældende Lovs § 31, Stk. 5, sidste Punktum og de to sidste Punktummer i Stk. 7.